

**Cauza C-717/23****Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

27 noiembrie 2023

**Instanța de trimitere:**

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

**Data deciziei de trimitere:**

17 noiembrie 2023

**Recurent:**Bundesminister für Soziales, Gesundheit, Pflege und  
Konsumentenschutz**Obiectul procedurii principale**

Procedură penală împotriva unui distribuitor angro de produse din tutun care ar fi distribuit țigarete într-un pachet cu o etichetare neautorizată.

**Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară**

Interpretarea Directivei 2014/40/CE; articolul 267 TFUE

**Întrebarea preliminară**

Articolul 23 alineatul (2) coroborat cu articolul 2 punctul 40 și cu articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE, JO L 127/1 din 29 aprilie 2014, trebuie interpretat în sensul că interdicția privind introducerea pe piață a unui produs din tutun al cărui pachet prezintă elemente sau caracteristici care se referă la gust, vizează de asemenea distribuirea acestui produs din tutun de către un distribuitor angro către

un punct de vânzare cu amănuntul sau doar vânzarea la un punct de vânzare cu amănuntul către consumatori?

### **Dispoziții de drept al Uniunii invocate**

Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE; articolele 1, 2, 13, 15, 23

### **Dispoziții naționale invocate**

Tabak- und Nichtraucherinnen- bzw. Nichtrauchererschutzgesetz (Legea privind tutunul și protecția nefumătorilor) (TNRSG), BGBl. nr. 431/1995, în versiunea relevantă în litigiul principal BGBl. I nr. 66/2019; articolul 1, articolul 2, articolul 5d alineatul (1) punctul 3, articolul 14

Tabakmonopolgesetz 1996 (Legea din 1996 privind monopolul asupra tutunului) – TabMG 1996, BGBl. nr. 830/1995, în versiunea relevantă în litigiul principal BGBl. I nr. 104/2019; articolele 5, 6, 8, 36

### **Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale**

- 1 Prin decizia de sancționare din 30 mai 2022 emisă de Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (Autoritatea administrativă a districtului Grieskirchen) (denumită în continuare „autoritatea”), un distribuitor angro a fost declarat vinovat, întrucât societatea pe care o reprezintă în calitate de administrator și care este implicată în lanțul de aprovizionare al produselor din tutun ar fi introdus pe piață țigarete, prin furnizarea acestora către o anumită tutungerie, purtând pe pachet informațiile referitoare la gust „perfect echilibrat” și „cu slow curing”.
- 2 Procedând astfel, distribuitorul angro ar fi încălcat articolul 14 alineatul (1) punctul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) punctul 1 și cu articolul 5d alineatul (1) punctul 3 din TNRSG, motiv pentru care i-a fost aplicată o amendă în cuantum de 1 000 de euro (și o pedeapsă alternativă privativă de libertate).
- 3 Distribuitorul angro a introdus o acțiune împotriva deciziei administrative de sancționare la Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ) care a admis-o, a anulat decizia de sancționare contestată și a pus capăt procedurii de sancționare administrativă.
- 4 Verwaltungsgericht a motivat că autoritatea a considerat că „introducerea pe piață” a avut loc prin furnizarea produsului din tutun către tutungerie. TNRSG preia, la articolul 1 punctul 2, definiția „introducerii pe piață” care figurează la articolul 2 punctul 40 din Directiva 2014/40/UE. Din aceasta rezultă că o

„introducere pe piață” către consumatori are loc la punctele de vânzare cu amănuntul sau la distanță. Legiuitorul austriac s-a limitat la simpla preluare a acestei definiții. Spre deosebire de Germania, în Austria nu există nicio reglementare care să garanteze că toți operatorii din lanțul de aprovizionare sunt responsabili pentru introducerea pe piață. Potrivit modului de redactare a definiției, ar trebui, așadar, să se considere că „punerea la dispoziția” consumatorilor privește deținerea produselor din tutun în vederea distribuirii lor directe către consumator, și anume ultima etapă înainte de vânzarea către consumatori care are loc, de exemplu, într-o tutungerie. Prin urmare, distribuitorul angro nu ar fi „introdus pe piață” produsul din tutun, întrucât l-a furnizat operatorului unui punct de vânzare (tutungerie) care este tot un comerciant, iar nu un consumator.

- 5 Autoritatea a formulat recurs împotriva acestei decizii în fața Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă). Ulterior, ministrul federal competent s-a substituit autorității în cadrul procedurii. În cadrul recursului se susține că, în timpul dezbaterilor privind Directiva 2014/40/UE, statele membre au considerat întotdeauna că toți operatorii lanțului de aprovizionare sunt responsabili pentru respectarea dispozițiilor directivei. În caz contrar, nu ar fi posibilă o supraveghere eficientă a pieței în vederea atingerii și menținerii unui nivel ridicat de protecție a sănătății.

#### **Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare**

- 6 Directiva 2014/40/UE nu prevede în mod expres operatorii economici implicați în comerțul cu produse din tutun care trebuie să intre sub incidența interdicției prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2014/40/UE. Interpretarea noțiunii de „introducere pe piață” este determinantă pentru a răspunde la această chestiune.
- 7 În conformitate cu articolul 2 punctul 40 din Directiva 2014/40/UE, „introducere pe piață” înseamnă punerea produselor, indiferent de locul lor de fabricare, la dispoziția consumatorilor din Uniune, cu sau fără plată, inclusiv prin vânzare la distanță. Directiva 2014/40/UE nu conține o definiție legală a noțiunii de „punere la dispoziție a produselor” care, la rândul său, constituie o componentă centrală a noțiunii de „introducere pe piață”. Articolul 2 punctul 35 din Directiva 2014/40/UE definește „consumatorul” căruia îi sunt puse la dispoziție produsele ca fiind o persoană fizică care acționează în alte scopuri decât comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale. În conformitate cu articolul 2 punctul 41 din Directiva 2014/40/UE, „punct de vânzare cu amănuntul” înseamnă orice punct de vânzare prin care produsele din tutun sunt introduse pe piață, inclusiv de către o persoană fizică (în litigiul principal, acesta este o tutungerie).
- 8 Modul de redactare a definiției de la articolul 2 punctul 40 din Directiva 2014/40/UE nu oferă un răspuns clar la întrebarea dacă un produs din tutun este „introdus pe piață” numai prin punerea la dispoziție către un consumator sau deja

prin punerea la dispoziție către un punct de vânzare cu amănuntul. De exemplu, în timp ce articolul 2 punctul 34 și articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/40/UE se referă la vânzările transfrontaliere la distanță de produse din tutun „căt<sup>re</sup> consumatori” [„an Verbraucher”], articolul 2 punctul 40 din Directiva 2014/40/UE nu menționează punerea la dispoziție a produselor din tutun „căt<sup>re</sup>” consumatori, ci „consumatorilor” [„für Verbraucher”]. În opinia Verwaltungsgerichtshof, aceasta nu exclude o interpretare potrivit căreia noțiunea de „introducere pe piață” vizează deja punerea la dispoziție a produsului din tutun către un punct de vânzare cu amănuntul, iar nu doar punerea la dispoziție direct către consumator.

- 9 În ceea ce privește definiția de la articolul 2 punctul 40 din Directiva 2014/40/UE, Curtea a precizat că, potrivit sensului uzual al termenului „punerea la dispoziție”, un produs din tutun trebuie considerat ca făcând obiectul unei „introduceri pe piață” atunci când consumatorii pot să și-l procure, situație care se regăsește deja atunci când un produs din tutun este pur și simplu disponibil la vânzare, chiar înainte de a fi fost cumpărat și plătit (Hotărârea Curții din 9 martie 2023, *Pro Rauchfrei e. V.*, C-356/22, punctul 20). În cazul în care această interpretare a noțiunii de „introducere pe piață”, care vizează consumatorul, este transpusă în litigiul principal, distribuirea unui produs din tutun de către un distribuitor angro nu ar constitui încă o „introducere pe piață”, întrucât, în temeiul TabMG 1996, un distribuitor angro poate, în principiu, să distribuie produsul din tutun numai unui operator de tutungerie. Consumatorii, la rândul lor, nu își pot procura produse din tutun de la un distribuitor angro.
- 10 Hotărârea pronunțată în cauza C-356/22 se referea la interpretarea așa-numitei interdicții de ascundere a avertismentelor de sănătate prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2014/40/UE, iar nu la interpretarea articolului 13 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/40/UE referitor la prezentarea produsului din tutun. Cauza privea aplicarea noțiunii de „introducere pe piață” asupra unei anumite forme de vânzare a produselor din tutun către consumatori într-un punct de vânzare cu amănuntul. Pe baza acestor diferențe, Verwaltungsgerichtshof ridică problema dacă raționamentul Curții de la punctul 20 din hotărârea pronunțată în cauza C-356/22 trebuie interpretat în sensul că o „introducere pe piață” a produselor din tutun presupune întotdeauna – așadar, independent de legătura de fond cu o anumită dispoziție a Directivei 2014/40/UE – ca produsul din tutun să fie pus direct la dispoziția unui consumator (de exemplu, prin vânzare), iar nu să poată exista deja într-o etapă anterioară din cadrul lanțului de aprovizionare. Desigur, în Concluziile prezentate în cauza C-370/20, *Pro Rauchfrei e. V.*, care au precedat hotărârea pronunțată în cauza C-356/22, avocatul general Tanchev a arătat, la punctul 38, că pentru a exista o „introducere pe piață”, este suficient ca un produs din tutun să fie pus la dispoziția consumatorilor din Uniune, adăugând o expresie între paranteze: „(vânzarea cu ridicata fiind astfel exclusă)”. Cu toate acestea, Curtea nu a preluat acest raționament în hotărârea pronunțată în cauza C-356/22.

- 11 În opinia Verwaltungsgerichtshof, există de asemenea motive întemeiate pentru a considera că un produs din tutun, în măsura în care este vorba despre respectarea dispozițiilor referitoare la prezentarea pachetului, nu este „introdus pe piață” doar atunci când este pus la dispoziția directă a unui consumator.
- 12 Directiva 2014/40/UE utilizează noțiunea de „introducere pe piață”, descrisă la modul general la articolul 2 punctul 40, în contexte materiale diferite. Unele dintre aceste dispoziții interzic „introducerea pe piață” a anumitor produse din tutun din cauza ingredientelor lor, cum ar fi articolul 7 alineatele (1), (6), (7) și (9) sau articolul 17, ori condiționează „introducerea pe piață” de respectarea cerințelor acestei directive, cum ar fi articolul 8 alineatul (1), articolul 15 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) și alineatul (3) litera (a). Altele obligă producătorii și importatorii să informeze autoritățile naționale înainte și, respectiv, după „introducerea pe piață” a produselor din tutun, cum ar fi articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (4), articolul 19 alineatul (1), articolul 20 alineatul (2) și articolul 22 alineatul (1). Alte dispoziții se referă la punctele de vânzare cu amănuntul la care produsele din tutun sunt „introduse pe piață” direct către consumatori, cum ar fi articolul 2 punctul 41 și articolul 18 alineatul (2).
- 13 O astfel de abordare sistematică a Directivei 2014/40/UE indică faptul că noțiunea de „introducere pe piață”, astfel cum este descrisă la modul general la articolul 2 punctul 40, poate viza, în funcție de legătura sa cu o anumită dispoziție de fond a directivei și de situația concretă, diverși operatori economici implicați în comerțul cu produse din tutun. Obligația statelor membre, în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Directiva 2014/40/UE, de a se asigura că produsele din tutun care nu sunt conforme cu această directivă nu sunt „introduse pe piață” ar putea viza, prin urmare – în funcție de legătura de fond și de situația de fapt –, deja producătorii, importatorii sau distribuitorii angro într-un caz, în timp ce, într-un alt caz, doar operatorii punctelor de vânzare cu amănuntul.
- 14 Astfel, în litigiul principal în cauza C-356/22, numai operatorul punctului de vânzare cu amănuntul a avut o influență, prin aspectul distribuitorului său automat, asupra faptului că avertismentele aplicate pe pachetele de țigarete au fost ascunse, cu încălcarea articolului 8 alineatul (3) prima teză din Directiva 2014/40/UE. În schimb, în prezenta cauză, mai întâi, producătorul (pachetului) țigaretelor poate organiza prezentarea acestora cu respectarea dispozițiilor articolului 13 din Directiva 2014/40/UE. Cu toate acestea, importatorul sau un distribuitor angro pot decide, de asemenea, să transmită în lanțul de aprovizionare al produselor din tutun, un ambalaj a cărui prezentare nu este conformă cu dispozițiile acestei directive. Același lucru este valabil în ceea ce privește vânzarea unui astfel de produs de către un operator de tutungerie în punctul său de vânzare cu amănuntul către un consumator.
- 15 O asemenea interpretare a noțiunii de „introducere pe piață” care, în funcție de legătura cu o anumită dispoziție a Directivei 2014/40/UE, vizează toți operatorii economici implicați în comerțul cu produse din tutun sau doar pe unii dintre aceștia, pare să fi fost reținută și de legiuitorul german cu ocazia transpunerii

Directivei 2014/40/UE. Potrivit dreptului național, definiția noțiunii de „introducere pe piață” urmărește să vizeze nu numai distribuția directă a unui produs din tutun către consumator, ci orice distribuție în fiecare etapă a lanțului de aprovizionare cu produse din tutun, de la producător până la punctul de vânzare cu amănuntul.

DOCUMENT DE LUCRU